

Тома зустрів Воскреслого, коли був з іншими ...

Categories : [Думки](#)

Date : 29/04/2018

Дорогі браття і сестри, у неділю після воскресіння, читаючи уривок із Євангелії від Йоана 20,19-31, ми згадуємо про дві події: перша – коли воскреслий Ісус об'явився при замкнених дверях апостолам і дав їм владу відпускати гріхи, а друга подія стосувалась апостола Томи, коли той наступної неділі вже був із іншими і також удостоївся зустріти воскреслого Спасителя.

Замкнені двері і Ісус став посеред них.

Чи це не означає, що Господь не прийшов із ззовні, тобто зі світу, перед яким апостоли закрились зі страху? Ісус став між ними, що і сталося пригадкою слів: де двоє чи троє зібрані в моє ім'я, там і я є серед них. Яка велика цінність, того коли ми збираємось разом в ім'я воскреслого Христа!

Віра "сам собі" чи віра Церкви, коли ми разом?

Євангелист Іван, котрий описує ці події, немов хоче наголосити на тому, що саме відсутність апостола Томи у домі, де збирались апостоли, не дозволила йому мати зустріч із воскреслим. Де він був? Чим займався? Чому Ісус не об'явився йому в індивідуальний спосіб? Цього не знаємо. Але знаємо те, що Ісус аж після тижня часу вибирає місце зустрічі із апостолом саме тоді, коли той є вже разом з іншими.

Нам також дуже важливо зауважити цю різницю. Адже і в теперішній час можемо зустріти людей, котрі є носіями так званої "особистої віри", які показують якісь ознаки віри, але при цьому залишаються віддалені від Церкви, від місця спільної зустрічі і молитви. Вони ніби щось шукають, у щось вірять, щось та й знають, ставлять навіть якісь вимоги до Бога, подібно до Томи, але насправді позбавляють себе особистого досвіду зустрічі з Спасителем, який обіцяв Церкві, спільноті вірних, що не залишить її до кінця віку цього.

Тому дехто насмілився сказати, що поза Церквою спасіння нема. Якщо людина свідомо уникає церковного життя, життя Тіла Христового, тоді як же Христос може її спасти? У Церкві є все те, що дозволить нам мати живий досвід Живого Воскреслого Господа. На жаль ці "шукачі" щось чули від інших, але далі продовжують свій після пасхальний тиждень, бо є поза Церквою, стають радше спостерігачами за учасниками духовного життя, для них не відоме почуття бути об'єднаними у Дусі Святому у пережитті жертвеної любові.

У таких "духовних самолюбах" часто проявляється небезпечний вірус егоїзму, починаючи з так званого права мати свою думку. Право на власну думку ми можемо мати. Ніхто цього не заперечує, але не маємо права твердити, що саме твоя думка є ідеальною і має бути прийнятою іншими! Але що дійдеться далі із тими дивакуватими "шукачами"? Якщо хтось не погодиться з тим як вони "хочуть вірити", тоді вони

Життя - Христос

Флп 1:21

бентежаться, навіть зляться і закриваються у "своїй" вірі.

Натомість Бог через приклад апостола Томи показує нам шлях смиренності до зустрічі зі Воскреслим Господом. Це означає, що нам слід продовжити свої особисті намагання пізнати живого Бога, виходячи із власного егоїзму, від власних самостійних невдалих пошуків зустрічі з живим Богом, а шукати спільноти, шукати зустрічі з тими, хто вже зустрів Його, хто переживає присутність Його щодень.

Ми, котрі творимо Церкву, маємо відчути відповідальність за тих, хто ще не зустрів Воскреслого Спасителя! Проповідувати і свідчити про зустріч з Ним!

Христос живий! Я Його зустрів, а ТИ?

<http://www.rozdum.org.ua>